

Bemesting in de tuin: bemesten met urine

Stel je voor: je gebruikt geen dier- of kunstmest, maar je eigen urine om je tuin te bemesten. Het is een feit dat tuinders al sinds eeuwen het vloeibare goud gebruikt hebben. Op de goede manier toegepast, kunnen planten ervan profiteren. De Duitse onderzoekster Margriet Samwell gebruikt verdunde urine om fruitbomen te bemesten. Zij worden daardoor gezonder en leveren meer én smakelijker fruit.

Urine bevat 85 % van de stikstof, kalium en 50% van de fosfor die het menselijke lichaam uitscheidt. Verse urine is vrijwel geurloos, later ontwikkelt zich ammoniak en ontstaat een scherpe geur. Voor toepassingen in het tuinieren gebruikt men alleen verse verdunde urine. Onderzoek naar het gebruik van urine als meststof voor planten vindt sinds 25 jaar plaats. In Zweden, Zwitserland, Duitsland, China en V.S. wordt onderzocht hoe we waardevolle stoffen die dit vocht bevat (zoals stikstof, kalium en fosfor) verder kunnen gebruiken. Het doel is om de conventionele - en veel te dure afwateringssystemen - in moderne, efficiëntere en goedkopere te veranderen.

Vooraf in de VS is de belangstelling groot. Daar is naast het wetenschappelijke werk een burgerbeweging - een coöperatie van agrariërs en volkstuinters - opgericht. In een publicatie van Californische onderzoekers noemt men urine 'liquid gold'; vloeibaar goud. Dat het gebruiken van urine als meststof niet gevaarlijk is, wordt nog eens extra onderschreven door het feit dat men het vroeger op veel andere manieren gebruikte: o.a. voor de was, als mondwater en als geneesmiddel.

Berichten over ervaringen met het gebruik van urine komen met name uit Scandinavië. In Zweden is al bijzonder ver en is bewezen dat bemesten met urine net zo effectief is als mest op basis van mineralen. Het milieu wordt ontzien omdat de urine niet meer in het riool belandt. Sinds de jaren '90 bestaat iets dergelijks ook in Duitse wijken, bijv. in Bielefeld. In Nederland wordt op verschillende plaatsen het zogenaamde composttoilet gebruikt, bijv. in het gebouw van de Kleine Aarde in Bostel.

De Inuit-stammen lieten na elke maaltijd een pan rondgaan. Wie moest plassen kon dat hierin doen. In dit warme water werd de afwas gedaan. Verder diende een plukje gras, gedoopt in de pies, als servet! In Duitsland heeft de journaliste Carmen Thomas een onderzoek gedaan naar het gebruik van urine door mensen om de eigen gezondheid op peil te houden en om huidproblemen te behandelen. In haar boek 'Urin, ein besonderer Saft' geeft zij veel voorbeelden van mensen die profijt hadden van het drinken van hun eigen urine.

Waarop moet je letten?

- 1- Urine kan ziektekiemen bevatten. De Zweden bewaren het vocht gedurende zes maanden in onderaardse tanks. Daarna zijn de kiemen afgestorven.
- 2- Wie allopatische medicamenten neemt, zou urine niet voor de tuin moeten gebruiken. Dat geldt ook voor het gebruik van de anticonceptiepil.
- 3- Gebruik nooit onverdunde urine. De planten krijgen anders te veel zout. Vermeng 1 deel urine met 4 delen water. Hiermee kan probleemloos bemest worden.

- 4- Houd rekening met het weer. Bij intensieve zonneschijn, sterke wind en regen niet bemesten(dit geldt voor iedere vorm van bemesting).

Literatuur: Liquid Gold: The lore and logic of using urine to grow plants.

Greenbooks, 2004 ISBN 1903998484 (8,50 Euro)